Stichting
Dassenwerkgroep Brabant

Digitale **Nieuwsbrief**
Nr. **28** **December 2012**
Uitgave ten behoeve van vrijwilligers en begunstigers van de stichting

In dit nummer:

Gedachtenwissel

Bijeenkomst dassenwerkgroepen

27 oktober 2012

Naar de overkant (en verder)

De voorwaarden uitgezocht

Geen natte voeten

Nieuws en wetenswaardigheden
Einde aan dassengedoogovereenkomsten ?

Brabant Dassenland

Colofon

Deze Digitale Nieuwsbrief verschijnt vier maal per jaar. Hij wordt via email verspreid onder abonnees.

Aanmelding voor de Nieuwsbrief is mogelijk door een email te sturen aan het redactie-adres.

Uw email-adres wordt uitsluitend gebruikt voor het versturen van deze Nieuwsbrief en niet voor enigerlei vorm van reclame, advertising of werving.

Afmelden kan door een email te sturen aan het redactie-adres onder vermelding van "Afmelding nieuwsbrief".

Redactie-adres:

nieuwsbrief@dassenwerkgroepbrabant.nl

Website: www.dassenwerkgroepbrabant.nl

KvK 17190229

Rabobank Boxmeer 1218.82.934

info@dassenwerkgroepbrabant.nl

Stichting Dassenwerkgroep Brabant zet zich in voor de das in Brabant. Zij doet dit onder meer d.m.v. informatieverstrekking en voorlichting, het verzamelen en verspreiden van gegevens en het verrichten van veldwerk.

Deze nieuwsbrief is mede mogelijk gemaakt door Stichting Jacques de Leeuw

Stichting
Dassenwerkgroep Brabant
Digitale **Nieuwsbrief**

In deze rubriek willen we de lezer van de Digitale Nieuwsbrief aan het woord laten. Als je iets te melden hebt, je hebt een leuke anecdote of een vluchtige ontmoeting met een das gehad, schrijf het ons. Ook als je over een bepaald onderwerp van gedachten wilt wisselen of wilt reageren op een artikel in een vorige nieuwsbrief kan dat. Mogelijk leidt dit weer tot een reactie op jouw Gedachtenwissel. Stuur je Gedachtenwissel van maximaal een half A4-tje als Word-document of getypt in een mailtje naar de redactie van de Nieuwsbrief.

Hinder

Afgelopen week was op BBC een boeiende reportage over de otter in Engeland te zien. Of beter gezegd, de terugkeer van de otter. Want, door toedoen van PCB's was dat fascinerende dier eind vorige eeuw nagenoeg verdwenen. De terugkeer verloopt niet geheel probleemloos, zoals de documentaire aantoonde. De voorzitter van een hengelsportclub klaagde over otters, die zich tegoed deden aan de pootvis, die de club in haar hengelplas had uitgezet. Kwekers van kostbare Koi-karpers merkten eveneens de aanwezigheid van otters, die de karpers – om totaal andere redenen- bijzonder konden waarderen.

Niets nieuws onder de zon, want in de Middeleeuwen foerageerden otters in de visvijvers van kloosters. Die vormden bij wijze van spreken de voorraadkasten van de kloosterlingen. Voor otters zal dat niets hebben uitgemaakt. Zij konden er op een eenvoudige manier hun kostje bij elkaar scharrelen. De getergde kloosterlingen lieten dit niet over hun kant gaan en gingen deze bron van hinder te lijf met speren en honden. Een primitieve maar blijkbaar doeltreffende aanpak, die in de tijdgeest paste.

Stichting
Dassenwerkgroep Brabant
Digitale **Nieuwsbrief**

Enkele dagen later valt het natuurtijdschrift "Zoogdier" in de brievenbus. In dit altijd lezenwaardige tijdschrift trekken twee artikelen in het bijzonder de aandacht. Het eerste artikel gaat in op de Nederlandse beverpopulatie, die bijna explosief groeit. In november is een symposium gewijd aan deze groei, en de overlast die hieruit mogelijk voort kan komen. Een ander artikel staat stil bij de (veelal moeizame) relatie tussen dassen en commerciële boomteelt. In een onderzoek, waaraan de Dassenwerkgroep Brabant meewerkte, werd aangetoond dat beiden goed samen kunnen gaan, mits aan bepaalde voorwaarden wordt voldaan.

Voor de bever en de das geldt dat zij weer in opmars zijn in ons land, net zoals otters in Engeland. Toch is lang niet iedereen daar zo van gecharmeerd. Tijdens het Dassenseminar van de Dassenwerkgroep Brabant (zie elders in deze nieuwsbrief) kwamen allerlei trieste voorbeelden aan de orde, van de wijze waarmee de vermeende overlast van dassen wordt aangepakt. Gif, strikken, klemmen, om maar eens wat te noemen. Stuk voor stuk methodes, die net zo middeleeuws zijn als de otterspeer, die men toen hanteerde. In een tijd, waarin we ons er op voor laten staan beschaafd te zijn, past een beschaafde aanpak van wat door sommigen als overlast wordt gezien. In bepaalde gevallen is ingrijpen beslist onvermijdelijk. Zoals wanneer dassen hun thuis gemaakt hebben in een waterkerende dijk of het talud van een drukke spoorlijn en daarmee gevaarlijke situaties veroorzaken. Maar ook dan geldt dat een diervriendelijke oplossing gezocht moet worden. De Middeleeuwen liggen immers ver achter ons.

Stichting
Dassenwerkgroep Brabant
Digitale Nieuwsbrief

Bijeenkomst dassenwerkgroepen 27 oktober 2012

Op 27 oktober vond de allereerste conferentie plaats voor de leden van alle dassenwerkgroepen uit Nederland, georganiseerd door de Stichting Dassenwerkgroep Brabant. Voor deze bijeenkomst was gekozen voor het Brabantse dassenleefgebied bij uitstek: het coulissenlandschap van de Maasheggen bij Vortum-Mullem. Verheugend was dat er ook uit Duitse dassenliefhebbers aanschoven. Helaas hadden we uit Vlaanderen geen aanmelding ontvangen. Ook een aantal groene handhavers van diverse organisaties was op de dag aanwezig.

Na een eerste informele kennismaking en het uitwisselen van informatie tussen de deelnemers van de verschillende werkgroepen was het tijd voor het hoofdthema van de dag: vervolging en misstanden met betrekking tot de das. Door Willy Thijssen, secretaris van de Dassenwerkgroep Brabant, werd een opsomming gegeven van de gruwelijkheden die in het verleden plaatsvonden met betrekking tot dassen. Maar ook in het recente verleden en tot op heden hebben de vrijwilligers van de dassenwerkgroep nog regelmatig te maken met diverse soorten van dassenvervolging en verstoring. De redenen hiervoor zijn even variabel als de methoden die gebruikt worden. Deze variëren van het met de grond gelijk maken van een dassenburcht tot het afschieten, klemmen en vergiftigen van de bewoners. Een veel toegepaste methode is nog steeds de zogenaamde bouwjacht, waarbij met behulp van aardhonden de dassen ondergronds worden opgespoord. Daarna wordt met een schop de burcht opengegraven en worden de dassen doodgeschoten of -geknuppeld. Er is een tendens waarneembaar van in steeds groter verband opererende georganiseerde bendes.

In de praktijk blijkt het zeer moeilijk om de daders van deze misdrijven aan te pakken. Allereerst omdat ze vrijwel nooit op heterdaad kunnen worden betrapt. Maar ook omdat het in veel gevallen zeer lastig is om bewijslast voor de gruweldaden te vinden. Zelfs als dat wel lukt blijkt het maar zeer zelden tot vervolging van de daders -laat staan een veroordeling - te komen. Vanwege de grote variatie aan handhavende instanties, die bovendien met een groot aantal andere taken belast zijn, staat de aandacht voor deze groene misdrijven op een laag pitje. Van uitwisseling en het verzamelen

Stichting
Dassenwerkgroep Brabant
Digitale **Nieuwsbrief**

van de versnipperde informatie is vrijwel nooit sprake. De Dassenwerkgroep Brabant pleit dan ook voor samenwerking, kennisuitwisseling en het gestructureerd vastleggen van gegevens. De locale dassenwerkgroepen kunnen daar, samen met de groene handhavers, een belangrijke bijdrage aan leveren. Zij zijn immers de "ogen en oren in het veld". Ook een centraal meldpunt voor verstoring en misstanden à la waarneming.nl zou hieraan kunnen bijdragen.

De tweede lezing werd gegeven door Peter van Tulden, coördinator Onderzoek Wilde Fauna van het Centraal Veterinair Instituut (CVI) van de Universiteit Wageningen in Lelystad. Hier worden dode dieren onderzocht die zijn aangeboden. Het betreft in veel gevallen slachtoffers van vergiftiging. Peter gaf aan hoe van vergiftiging verdachte dieren te herkennen zijn en hoe verder te handelen. Hoewel vele soorten gif reeds lange tijd verboden zijn in de gehele EU wordt er nog regelmatig gebruik van gemaakt om roofvogels, vossen, maar ook dassen en andere dieren te doden. Het gif is gewoon, bijvoorbeeld via internet, te bestellen in landen buiten Europa. Vergiftigde dassen zijn vaak het slachtoffer van met gif bewerkt vlees of eieren. Maar ook vergiftigde aardappels worden gebruikt. Dassen waarbij verdenking vanvergiftiging bestaat kunnen worden aangeboden aan het CVI of aan DWHC. Het Dutch Wildlife Health Centre in Utrecht onderzoekt dood aangetroffen wilde dieren op aanwezige dierziekten. Omdat beide instituten samenwerken zal in de meeste gevallen (mits de aangeboden dieren voldoende vers zijn) de doodsoorzaak kunnen worden achterhaald.

De derde lezing, van Willy Thijssen, betrof het redden van verweesd jonge dassen waarvan de moeder verkeersslachtoffer is geworden. De Dassenwerkgroep Brabant heeft hiermee jarenlange ervaring opgedaan en heeft hiervoor een protocol opgesteld. Het redden van deze dasjes is vaak moeilijk en verloopt lang niet altijd succesvol. Bovendien is elke situatie weer anders.

De vrijwilligers krijgen te maken met diverse uitdagingen. Dit begint met het vaststellen of de dode das zogend is en jongen heeft. Verder valt het niet altijd mee om de kraamburcht te vinden waar zich de jongen bevinden; het zoeken kan soms dagen duren. Als deze eenmaal gevonden is moet vastgesteld worden of het mogelijk is om de jongen op de burcht bij te voeren. Dit is bijvoorbeeld afhankelijk van de leeftijd en het gedrag van de jongen. Maar ook de situatie op de burcht, of er volwassen dassen zijn en of er kans is op verstoring, speelt een rol. Het voeren, wat dagelijks dient te gebeuren, kan in het uiterste geval 2 maanden (mei en juni) duren. Uit ervaring is gebleken dat succes lang niet altijd verzekerd is.

Stichting
Dassenwerkgroep Brabant
Digitale **Nieuwsbrief**

Tot slot gaf Willy aan dat bij de reddingsacties rekening dient te worden gehouden met de wettelijke beschermde status van de das, die niet toestaat dat zonder meer dassenburchten zomaar betreden worden. Verder is het niet toegestaan dat jonge dassen gevangen en vervoerd worden.

Al met al was deze eerste dassenconferentie in Nederland een zeer nuttige en leerzame dag. Er zijn contacten gelegd, er is veel informatie en kennis uitgewisseld. Dit zijn belangrijke voorwaarden voor de vrijwilligers om door te gaan met hun beschermingswerk. Als het aan de Dassenwerkgroep Brabant ligt wordt dit een jaarlijks terugkerend evenement.

Stichting
Dassenwerkgroep Brabant
Digitale Nieuwsbrief

Naar de overkant (en verder)

De expansie van de das in Brabant zet zich gestaag voort, zoals blijkt uit de nieuwe burchten die regelmatig worden gevonden. Maar één barricade lijkt bijna onneembaar te zijn: de A2 tussen Den Bosch en Eindhoven.

A jaren zijn er florerende burchten bekend die nagenoeg tegen deze drukke verkeersader aan liggen. Mogelijkheden om de A2 te passeren zijn er ook meer dan genoeg. Dat varieert van tunnels tot het wildviaduct bij Best.

Ingang van een goed belopen tunnel onder de A2

Aan de overkant van de snelweg liggen er volop kansen voor dassen, zowel wat potentiele burchtlocaties als foerageergebied betreft. Verrassend genoeg maken dassen regelmatig gebruik van deze passages om aan de westzijde van de A2 te foerageren, maar ze vestigen zich er niet.

Helemaal uitgesloten is het niet, dat er toch een enkele das de stap gewaagd heeft. In Uilenbroek, een natuurgebied langs de Essche Stroom ten westen van Boxtel, werd drie jaar terug een recent verlaten burcht gevonden. Van de voormalige bewoners ontbrak elk spoor. Onbevestigde waarnemingen uit de Kampina zouden er op kunnen duiden dat de dieren hier neergestreken zijn.

Het blijft een groot raadsel waarom we zo lang moesten wachten op nieuwe burchten op Vughts of Boxtels grondgebied. De afgelopen maanden werden er diverse zichtwaarnemingen gemeld vanuit Sparrenrijk, een bosgebied ten zuiden van Boxtel. Intensief speurwerk leverde geen burchten op. Alles wees er op dat de waargenomen dassen afkomstig waren van landgoed Venrode, dat met dassentunnels verbonden is met Sparrenrijk. En dan komt plots een melding binnen van een attente veldmedewerker van Brabants Landschap, die onmiskenbare dassensporen aan de overkant van de A2 gevonden heeft. Het kost daarna weinig moeite om de bijbehorende burcht te vinden. Deze ligt in een rustige hoek van landgoed Velder, dat eigendom is van de familie Van Boeckel, die bekend staat als

Stichting
Dassenwerkgroep Brabant
Digitale **Nieuwsbrief**

natuurminnend. Dat deze dassen afkomstig zijn van een burcht in de Scheeken, lijkt voor de hand liggend. Hoe ze aan de overzijde van de A2 terecht zijn gekomen, is een vraag die waarschijnlijk nooit beantwoord kan worden. Mogelijk hebben ze gebruik gemaakt van het eerder genoemde wildviaduct, waarop enkele malen dassenprenten aangetroffen werden. Of ze hebben geprofiteerd van een gedeeltelijk drooggevallen duiker, waar een beekje onder de A2 doorloopt.

Vanuit Velder ligt er een voor dassen zeer interessant gebied open. Zoals het aangrenzende landgoed Heerenbeek en de Mortelen, een fraai kleinschalig landschap, dat Brabant in zijn oude staat toont. Hier wisselen bospercelen, weilandjes en houtwallen elkaar af. Kijken we nog wat verder, dan komen het stroomdal van de Beerze en de Kampina in beeld. Maar voor het zover is, zal er nog wel wat tijd voorbij gaan. De Dassenwerkgroep Brabant houdt u op de hoogte.

Het landgoed Heerenbeek, kleinschalig landschap ten westen van de A2

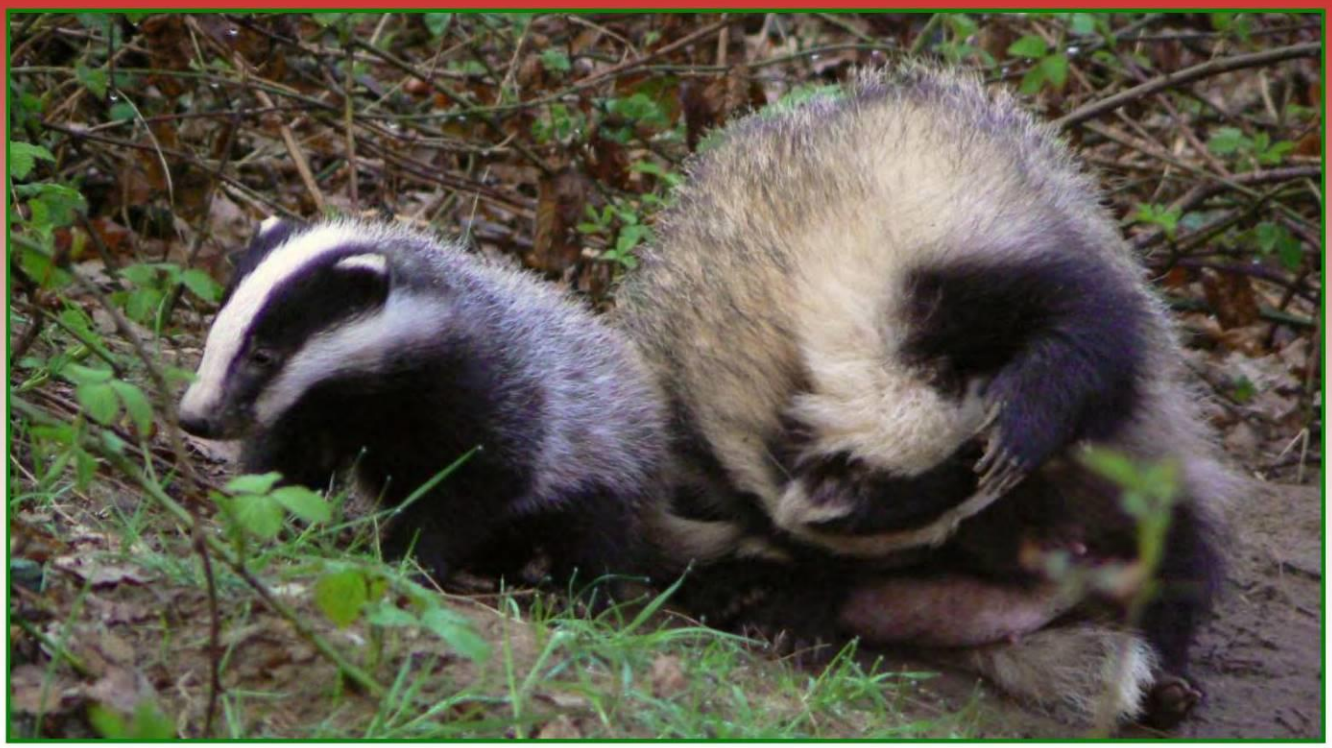

Stichting
Dassenwerkgroep Brabant
Digitale Nieuwsbrief

De voorwaarden uitgezocht

In het mooie dorpje Gassel, gelegen aan de Maas in het oosten van onze provincie, bevindt zich de Cork, een prachtig gebied dat grens aan diezelfde Maas.

Dit rivierdal, gekenmerkt door uiterwaarden en de nog in beperkte mate voorkomende maasheggen, is een uitstekend leefgebied voor de das. Het geniet dan ook al sinds jaar en dag bescherming als natuur- en dassenleefgebied. In het bestemmingsplan van de gemeente Grave heeft het bestemming Agrarisch gebied met natuurwaarden.

De Cork, een fraai heggenlandschap met verrrassende doorkijkjes

Maar zoals op veel plekken in het Land van Cuijk rukt ook in dit gebied de boomteelt steeds verder op. Percelen zijn vergroot en heggen zijn gerooid om de teelt efficiënter te maken. En dit alles zonder vergunning van de gemeente. Volgens het vigerende bestemmingsplan is een aanlegvergunning noodzakelijk voor onder meer het rooien van houtgewas, egaliseren en diepploegen. Nadat deze situatie een groot aantal jaren werd gedoogd is door de boomkweker voor het verplanten van bomen en diepwoelen in 2010 een aanlegvergunning aangevraagd. De gemeente Grave heeft deze aanlegvergunning in 2011 verleend en heeft daar een aantal voorwaarden aan verbonden.

IVN Grave heeft samen met aanwonenden hiertegen bezwaar aangetekend, onder meer omdat het dassenleefgebied betreft en de voorwaarden te summier en niet duidelijk waren. Hierbij werd onder meer gerefereerd aan het rapport 'De Bodem uitgezocht', opgesteld door Bureau Tauw. Dit rapport is het resultaat van een onderzoek naar de kwaliteit van regenwormen bij verschillend bodemgebruik, waaronder boomteelt. In het rapport wordt geconcludeerd dat als er grasland wordt toegepast in de boomteelt, dit

De regenworm, het stapelvoedsel voor de das

Stichting
Dassenwerkgroep Brabant
Digitale **Nieuwsbrief**

grasland voor wat betreft kwaliteit en kwantiteit van regenwormen vergelijkbaar is met snijgras (niet begraasd, regelmatig gemaaid en bemest). Dit zegt dus tevens iets over de waarde als foerageergebied voor dassen. Grasland in boomkwekerijen is voor dassen dus beter dan zwarte aarde en minder goed dan begraasd weiland.

Door de Commissie Bezwaarschriften van de gemeente Grave is het bezwaar ongegrond verklaard. Wel gaf de commissie aan dat aanvullende voorwaarden naar aanleiding van rapport 'De Bodem uitgezocht' dienden te worden gesteld. De gemeente was niet van plan om hier gehoor aan te geven omdat het rapport niet voor dergelijke situaties bedoeld zou zijn. De Dassenwerkgroep Brabant is van mening dat de conclusies uit het rapport júist in dit soort situaties van belang zijn. Het gaat namelijk om het geschikter maken van boomteeltpercelen als leefgebied in het algemeen en foerageergebied voor dassen in het bijzonder.

Om de conclusies concreet te maken is in de notitie 'Aanbevelingen boomteelt n.a.v. rapport De bodem uitgezocht' van de Dassenwerkgroep Brabant een opsomming gegeven van maatregelen die tot een dasvriendelijke boomteelt leiden.

De bezwaarmakers hebben bij de rechtbank in 's-Hertogenbosch beroep aangetekend tegen het besluit van de gemeente Grave. Op 4 december 2012 heeft de rechtbank hierover uitspraak gedaan. Zij heeft besloten dat het besluit dient te worden vernietigd. De gemeente moet opnieuw besluiten en de voorwaarden 'helder en ondubbelzinnig' formuleren. Verder moet de gemeente hierbij rekening houden met het rapport 'De bodem uitgezocht' en de aanbevelingen van de Dassenwerkgroep Brabant.

Omdat naar verwachting de boomteelt een steeds grotere plaats in gaat nemen in delen van onze provincie is dit een belangrijke uitspraak, waar in de toekomst naar verwezen kan worden. In dassenleefgebieden waar boomteelt is toegestaan geldt voor ons in alle gevallen de toevoeging "mits onder voorwaarden".

Eindeloze rijen bomen . . . in plaats van . . . begraasd weiland

Stichting
Dassenwerkgroep Brabant
Digitale Nieuwsbrief

Geen natte voeten

Brabant Water, dat zorgt voor de levering van het Brabantse drinkwater, werkt continu met veel zorg aan de kwaliteit van dit water. In Oostbrabant wordt het water al sinds jaar en dag opgepompt bij pompstations in Boxmeer en Overloon.

Maar binnenkort is dit verleden tijd. De pompstations worden gesloten om een tweetal redenen. De eerste is dat het grondwater dat hier gewonnen wordt erg hard (kalkrijk) is, zodat het veel moeite en geld kost om dit water voor de consument zachter te maken. De tweede reden is dat er steeds meer verontreiniging in ons grondwater komt. En omdat het grondwater hier van relatief geringe diepte wordt opgepompt wordt het steeds lastiger om het te zuiveren.

Het sluiten van de pompstations betekent dat de pompen vanaf het moment van sluiting niet meer draaien, waardoor het grondwater gaat stijgen. Het is van nature een erg nat gebied. Dit heeft mogelijk consequenties voor gebruikers van het gebied, waaronder de landbouw, maar ook voor de natuur. Zo kunnen groeiplaatsen van bomen vernatten, en daar waar zich dassenburchten bevinden kunnen deze geheel of gedeeltelijk onder water komen. Om de gevolgen voor landbouw en natuur te beperken wordt een aantal maatregelen, bijvoorbeeld in de vorm van sloten, genomen. Zolang het grondwaterpeil tot niet al te grote hoogte stijgt heeft de vernatting een positief effect op het foerageergebied van dassen. Meer vocht betekent meer regenwormen en andere bodemdieren die in een vochtig milieu leven. Voor dassenburchten en de bewoners kan de vernatting echter een nadelige consequentie hebben.

Nieuwe sloten om het overtollige water af te voeren

In het waterwingebied van de twee pompstations wonen in totaal zo'n 27 dassenfamilies. De Dassenwerkgroep Brabant is al enkele jaren geleden betrokken bij het project om de gevolgen voor de dassenpopulatie in beeld te brengen. Daarvoor zijn de territoria en alle burchten van de betreffende dassenfamilies in kaart gebracht. Vervolgens is aan de hand van de verwachte grondwaterstijging voor elke burchtlocatie bekeken tot welk niveau daar het grondwater in

Stichting
Dassenwerkgroep Brabant
Digitale **Nieuwsbrief**

de toekomst kan stijgen. Over het algemeen wordt aangenomen dat een laag grond van 2 meter boven het grondwaterpeil voldoende ruimte is voor een dassenburcht. Dassen houden niet van natte voeten. Voor een beperkt aantal burchten bleek dat de stijging een mogelijke bedreiging betekende. Maar omdat dassen binnen hun territorium vrijwel altijd over meerdere burchtlocaties beschikken vormt dit in de meeste gevallen geen probleem.

Slechts voor één familie in de directe omgeving van pompstation Boxmeer is sprake van een bedreigende situatie. Omdat het gebied vrij laag ligt stijgt het grondwater op de locatie van de al jaren bewoonde hoofdburcht naar verwachting tot enkele tientallen centimeters beneden het maaiveld.

De hoofdburcht die in de gevarenzone komt

Alternatieven in de vorm van droge locaties zijn binnen het gehele territorium van deze familie niet aanwezig. Daarom is besloten om voor deze dassenfamilie een nieuw verblijf in de vorm van een kunstburcht te bouwen. De kunstburcht is ontworpen door de Stichting Das&Boom. Voor de zogenaamde passieve verplaatsing is door Brabant Water een ontheffing aangevraagd in het kader van de Flora- en faunawet.

De voorbereidingen voor de aanleg van de kunstburcht ziin in volle gang

De kunstburcht komt in de nabijheid van de bestaande burcht en wordt een luxe onderkomen van 2,5 meter hoog met een tiental kamers die verbonden zijn via een uitgebreid gangenstelsel . Om het voor de dassen extra aantrekkelijk te maken wordt de burcht beplant en worden de kamers voorzien van zacht materiaal. Het is de vraag of en wanneer deze dassenfamilie de kunstburcht aantrekkelijk genoeg vindt als woonplaats. Veel keuze hebben de dassen niet, want op korte of langere termijn zal hun huidige burcht onvermijdelijk onder water lopen.

Stichting
Dassenwerkgroep Brabant
Digitale **Nieuwsbrief**

De ervaring heeft geleerd dat dassen hun favoriete woonplek niet snel opgeven. Deze voldoet immers aan alle eisen die de dassen eraan stellen en ze hebben hem zelf in de loop der jaren vervolmaakt. Maar kunstburchten blijken soms verrassend snel betrokken te worden. Hoe honkvast deze dassenfamilie is, daarnaar kunnen we nu alleen nog maar gissen.

Om de ontwikkelingen voor de das na het stoppen van de waterwinning te volgen is een monitoringsplan ontwikkeld. De Dassenwerkgroep Brabant volgt deze en de andere, mogelijk bedreigde dassenburchten een aantal jaren structureel. Een boeiende vraag is verder of op de langere termijn door deze ontwikkeling de locale dassenpopulatie zal groeien of juist krimpen. De toekomst zal het leren.

Stichting
Dassenwerkgroep Brabant
Digitale **Nieuwsbrief**

Nieuws en wetenswaardigheden

Einde aan dassengedoogovereenkomsten ?

Zolang de Flora- en faunawet bestaat (1998) komen grondeigenaren en -pachters die schade ondervinden van beschermde inheemse diersoorten in aanmerking voor een schadevergoeding. Het Faunafonds is de rijksinstantie die, op grond van de wet, hiervoor verantwoordelijk is. Dit fonds vergoedt de bedrijfsmatige schade die veroorzaakt wordt door dassen.

Daarnaast had het Faunafonds de mogelijkheid om zogenaamde gedoogovereenkomsten af te sluiten. In aanmerking kwamen grondeigenaren die een dassenburcht op of nabij hun percelen hadden, waardoor das en burcht bescherming genoten. Dassengedoogovereenkomsten werden afgesloten voor een periode van 5 jaar. Alle overeenkomsten zijn in 2010 nog verlengd tot en met 2015, met het oog op gewijzigd beleid. Sinds dit jaar (2012) sluit het Faunafonds namelijk geen dassengedoogovereenkomsten meer af.

Dit is een maatregel van het vorige kabinet Rutte, waarin verantwoordelijkheden met betrekking tot de natuur bij de provincies worden neergelegd. Echter, bij de provincies is op dit moment geen voortzetting van deze regeling. En het is hoogst onzeker of deze er in de toekomst wel gaat komen. Navraag bij de provincie Noord-Brabant leert dat ook daar nog geen plannen zijn voor een continuering.

Dat dit een situatie is die zeer ongewenst is, spreekt voor zich. Nu er geen regeling meer is voor nieuwe gevallen valt de motivatie voor bescherming bij grondeigenaren weg. Alle investeringen in de bescherming van de das, die ook door de provincie in het verleden zijn gedaan (denk bijvoorbeeld aan ontsnipperings-en inrichtingsmaatregelen) ten spijt.

In de volgende nieuwsbrief van maart 2013 meer hierover.

Geen vergoeding meer voor een burcht in het weiland?

Stichting
Dassenwerkgroep Brabant
Digitale **Nieuwsbrief**

Brabant Dassenland

Raamdal - Escharen

't Hurkske - Erp

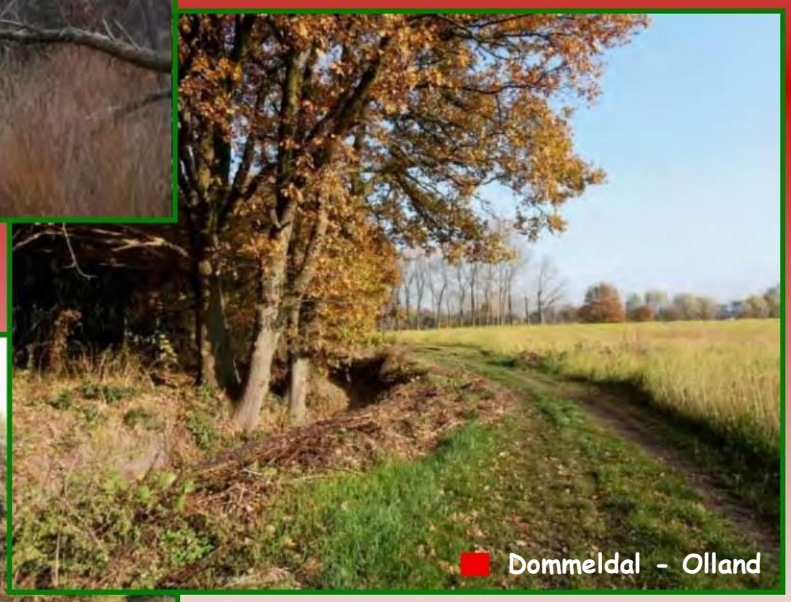
Dommeldal - Olland

Venrode – St. Michielsgestel